

แนวคิดการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม

Robert E. Park (1864-1944) และ Ernest W. Burgess (Park and Burgess, 1925) เป็นนักสังคมวิทยาชาวอเมริกันในยุคแรก ๆ ของมหาวิทยาลัยชิคาโกที่สนใจแนวคิดเรื่องการผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม และเสนอคำจำกัดความไว้ว่า การผสมผสานทางวัฒนธรรม (Cultural Assimilation) หมายถึง กระบวนการสอดแทรกระหว่างกัน (Interpenetration) และการเชื่อมเข้าหากัน (Fusion) ที่ทำให้บุคคลและกลุ่มมีการแสวงหาความทรงจำ (Memories) ความเข้าใจ (Sentiments) และทัศนคติของบุคคลและกลุ่มคนอื่น โดยอาศัยการมีส่วนร่วมในประสบการณ์และประวัติความเป็นมาร่วมกัน เพื่อการนำไปสู่การมีสภาพชีวิตวัฒนธรรมร่วมกัน (a Common Cultural Life) (Gordon, 1964: 62)

การกลืนกลายทางวัฒนธรรม (Cultural Acculturation) ตามที่คณะอนุกรรมการ สภาวิจัยสังคมศาสตร์แห่งสหรัฐอเมริกา เสนอไว้ใน ค.ศ. 1931 ประกอบด้วยแนวคิดของนักมานุษยวิทยา 3 คน ได้แก่ Robert Redfield (1897-1958) จากสำนักชิคาโก Ralph Linton

(1893-1953) จาก University of Pennsylvania และ Melville J. Herskovits (1895-1963) โดยกลุ่มนักคิดดังกล่าวได้ให้คำจำกัดความของ "การกลืนกลายทางวัฒนธรรม" ว่า หมายถึง ปრაกฏการณ์ที่เป็นผลมาจากการที่กลุ่มชนซึ่งมีวัฒนธรรมต่างกันมาติดต่อกันโดยตรงต่อเนื่องไป (Continuous first hand contact) และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับแบบแผนวัฒนธรรมเดิมของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้ง 2 ฝ่าย

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านควรสังเกตว่า ทั้งการผสมผสานทางวัฒนธรรม และการกลืนกลายทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด เพียงแต่พอจะกล่าวได้ว่า การผสมผสานวัฒนธรรมและการกลืนกลายวัฒนธรรม มีความคล้ายคลึงกันประการหนึ่งคือ ทั้ง 2 แนวคิดล้วนมุ่งศึกษาและอธิบายการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ ในลักษณะที่เป็นปรากฏการณ์ที่มีความต่อเนื่อง ระหว่างสมาชิกของกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน และใช้ระยะเวลายาวนาน ซึ่งอาจเกิดจากการติดต่อโดยตรงของคนในสังคมนั้น ๆ และการอพยพโยกย้ายที่อยู่ของบุคคลก็ได้